

Trump versus Durbin: Hvem er den virkelige hykler, der nærer institutionel racisme? Hvorfor sker det netop nu?

LaRouche PAC offentliggjorde følgende erklæring den 12. januar:

Leder fra LaRouche PAC, 12. jan., 2018 – Om få dage, eller højst om få uger, vil det amerikanske folk have bevis fra Husets Efterretningskomite og andre på, at de har været vidne til et kup siden sommeren 2016 imod kandidat og dernæst præsident Donald Trump, som er blevet udført af Clinton-kampagnen, korrupte embedsfolk i Justitsministeriet og i FBI og Obamas efterretningschefer, der har ageret på vegne af britisk efterretning. Det er årsagen til, at vi nu har det desperate kapløb for på falsk grundlag at fremstille præsidenten som en irrationel galning og inkarneret racist. Dette er en nødplan, med »Russiagate«, der nu truer med at føre til anklageskrifter, ikke mod Trump, men derimod mod de medsammensvorne, der søgte at vende valget og ødelægge hans præsidentskab.

Se nøje på den aktuelle furore. Præsidenten indrømmer, at han har brugt barske ord, men ikke dem, der nævnes af demokraterne. Han har fokuseret på narkoen og de dermed relaterede kriminelle bander og terrorister, der strømmer ind over USA's grænser, et produkt af Barack Obamas politikker for manglende fasthed i lovens håndhævelse og for legalisering af narkotiske midler. Lyndon LaRouche har brugt en hel del tid på at skrive om både immigration og narkotika. Han påpegede for år tilbage, og der absolut ikke findes nogen løsninger på

immigration i fraværet af fuldskala, økonomisk udvikling, både internt i USA og i udviklingslandene. Der er ingen løsning på hærgende narkotikamisbrug uden økonomisk udvikling og en krig mod narko, der inkluderer udslettelse af de banker, der finansierer narkohandelen og Hollywoods promovering af en dekadent narkokultur.

Dick Durbin, manden, der nu anfører angrebet på Trump for at være racist, er en total tilhænger af NAFTA og anden frihandelspolitik, skabt af Wall Street, og af andre økonomiske planer i Malthus-traditionen. Disse planer har drevet amerikanske jobs inden for industriel vareproduktion ind i Mexico og andre steder, pga. billig arbejdskraft. Disse planer og demokraternes politik for legalisering af narkotiske midler har forvandlet Mexico, El Salvador og andre latinamerikanske lande til kriminelle helveder, hvor narkobander kontrollerer hele byer, og hvor ingen kan føle sig trygge for vold. En enorm andel af deres uddannede og specialiserede personer, der er nødvendige for en økonomisk genrejsning, er flygtet. At beskrive de faktiske, nuværende betingelser i disse lande i grafisk sprog, er mildt.

Den nuværende helvedessituation er resultatet af overlagte, amerikanske politikker for befolkningskontrol i udviklingslande, og som i 1970'erne blev formaliseret gennem forslagene fra Henry Kissinger i National Security Study Memorandum 200, og gennem den af Zbigniew Brzezinski støttede Paddock Plan. Disse planer for systemisk folkemord blev gennemført og var i sandhed tværpolitiske. De byggede begge på det morderiske argument, at økonomisk udvikling øger befolkningstilvæksten og herved skaber en hindring for den udviklede sektors piraters postindustrielle, systemiske udnyttelse af naturlige resurser.

Den falske debat om åbne-versus-lukkede grænser blev formaliseret i 1980'erne med begge de kontrollerede »sider« i denne debat, der var tilhængere af passionerede synspunkter med meget lidt faktisk grundlag. Lyndon LaRouche

intervenerede gentagne gange og forklarede løsningen og brugte især immigration fra Mexico som politisk eksempel. Se f.eks. artiklerne »Growth Approach Is Key to Immigration Law«; »LaRouche: Use PHLINO Project To Solve Immigration Crisis«.

Løsningen er kapitalintensive infrastrukturprojekter på begge sider af grænsen. Løsningen er fysisk-økonomisk udvikling snarere end planer, der udplyndrer alle involverede, til Wall Streets fordel.

LaRouche PAC har ført kampagne for Haitis økonomiske udvikling med en understregning af storstilet infrastruktur. Den tavshed, der som respons kom fra demokraterne, fortalte os alt, vi behøvede at vide om hyklerne, der pompøst belærer om racespørgsmål. I stedet for at få udvikling, blev Haiti plyndret af Obama og Hillary Clinton, holdt nede i middelalderlig tilstand og afhængig af hjælpepakker med mad og medicin fra lejlighedsvist bekymrede liberale.

Til vores store fryd har Kina nu iværksat en plan for fuld økonomisk udvikling af Afrika og Vestasien. Frankrig har netop meddelt, at det ønsker at gå sammen med Kina om dette storslåede projekt. Alle nationaløkonomier, der deltager i denne indsats, vil nyde stor profit, ikke kun i fysisk-økonomiske termer, men med hensyn til den kreative gnist og optimisme, der skabes i det afrikanske kontinents i overvejende grad ungdommelige befolkninger. I stedet for at fungere under de begrænsninger, der gennemtvinges af IMF og kolonistyrer, vil Afrika blomstre med højhastigheds-jernbaneprojekter, nye og skønne byer og dæmninger og vandstyringsprojekter i stor skala. Folk vil ønske at blive dér, fordi fremtiden bliver bygget dér.

Er tiden ikke inde til, at Washingtons ophidsede demokrater afslutter deres hykleriske, falske og kriminelle poseren på racespørgsmålet? De fleste sansende menneskelige væsener forstår, hvad det er, og hvorfor, det finder sted nu. Er tiden

ikke inde til, at de mennesker, der rent faktisk bekymrer sig om disse spørgsmål, fuldt og helt vedtager LaRouches »**Fire Love for Økonomisk Udvikling?**« og kæmper med næb og klør for at få USA ind i Kinas Bælte & Vej Initiativ som en fuld deltager?

Foto: Dick Durbin (venstre) (Richard Joseph Durbin, demokratisk senator for staten Illinois siden 1997; siden 2005 assisterende demokratisk leder, den næsthøjeste position i det demokratiske partilederskab); præsident Donald Trump.